Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

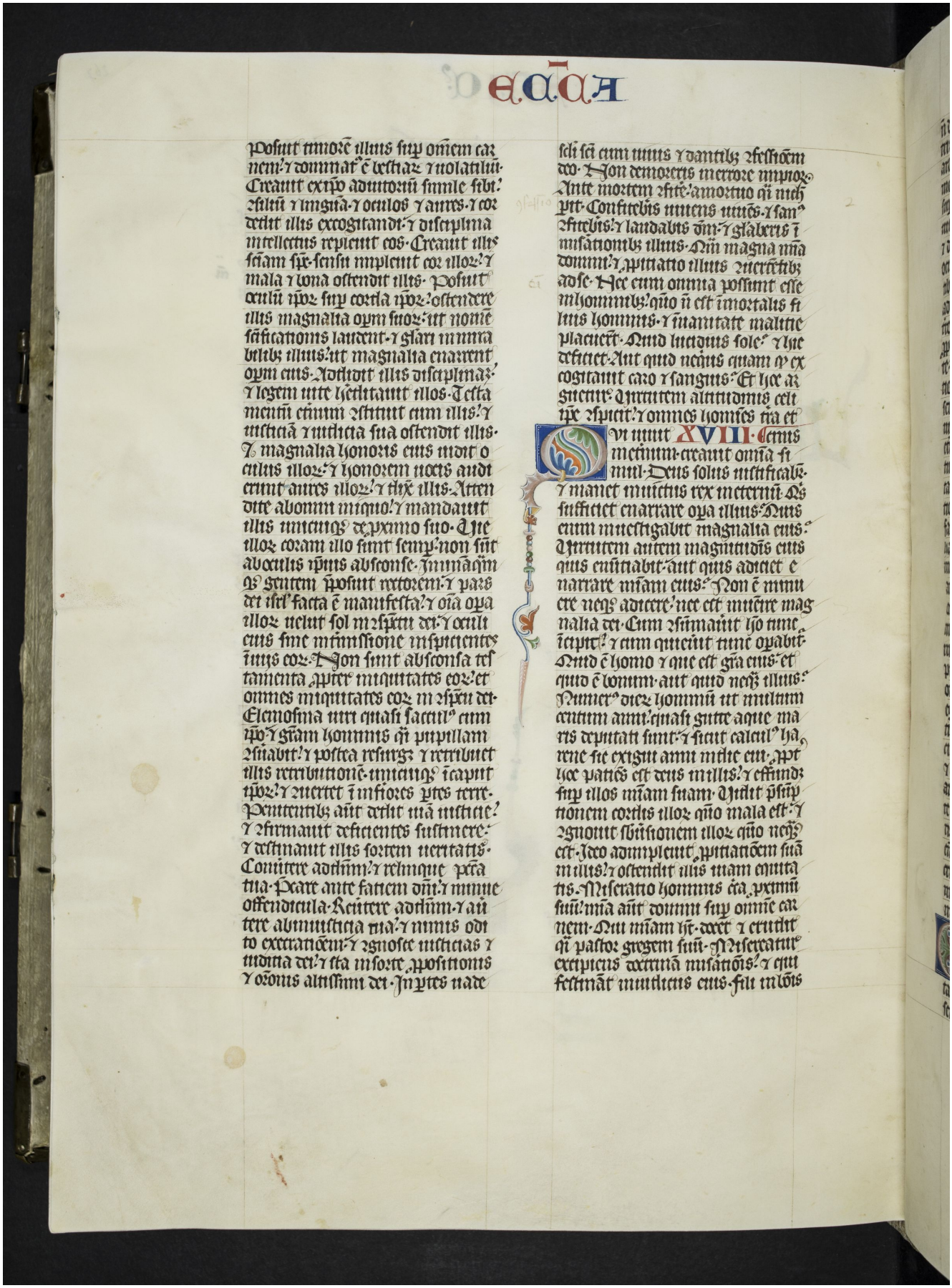

Posuit timorē illius super omnem car
nem: et dominatē est bestiar et volatilium.
Creauit ex ipo adiutoriū simile sibi:
ipsi ē linguā et oculos et aures: et cor
dedit illis excogitandi: et disciplina
intellectus replenit eos. Creauit illis
scientiam spiritus sensu implenit cor illorū: et
mala et bona ostendit illis. Posuit
oculū ipōr super cordia ipōr: ostendere
illis magnalia operū suorū: ut nomi
nēt sanctificationis laudent: et gloriari in mira
bilibus illius: ut magnalia enarrent
opera eius. Addidit illis disciplinam:
et legem vite hereditauit illos. Testa
mentū eternum statuit cum illis: et
iustitiā et iudicia sua ostendit illis.
Et magnalia honoris eius vidit o
culus illorū: et honorem vocis audi
erunt aures illorū: et dixit illis. Atten
dite ab omni iniquo: et mandauit
illis unicuiq; de proximo suo. Qui
illorū coram illo sunt semper: non sunt
abscondita ipius absconsa. In omnē gen
tem ipsorum: et pars
dei israel facta ē manifesta: et oia opa
illorū velut sol in aspectu dei: et oculi
eius sunt in omnem viam eorū. Non sunt absconsa tes
tamenta a facie iniquitatis eorū: et
omnes iniquitates eorū in aspectu dei.
Eleemosina viri quasi sacculus cum
ipo: et gratiam hominis ci pupillam
seruabit: et postea resurgens retribuet
illis retributionē: unicuiq; in caput
ipōr: et reuertet in inferiora ipsorū terre.
Penitentibus autē dedit via iustitie:
et confirmauit deficientes sustinere:
et delinauit illis sortem veritatis.
Conuertere ad dominū: et relinque pecca
ta tua. Precare ante faciem domini: et minue
offendicula. Reuertere ad dominū: et au
fere abiniustitias tuas: et nimis odi
to execrationem: et agnosce iustitias et
iudicia dei: et sta in sorte altissimi dei. In ipso ora
sci sci cum viris et dantibus confitēm
eo. Non demoreris in errore impio
ante mortem confite: amortuo ci inter
pit. Confitebis viuens viuos: et san
ctificabis: et laudabis dm: et gloriaris in
misericordiis illius. Quā magna misa
dominī: et propitiatio illius iis qui conuertuntur
ad se. Hec enim omnia possunt esse
in hominibus: quid ē enim mortalis fi
lius hominis: et immanitas malitie
placeret. Quid lucidius sole: et hic
deficiet. Aut quid vilius quam de ex
cogitant caro et sanguis: Et hic ar
guetur. Virtutem altitudinis celi
ipse aspicit: et omnes homines pulvis et
cinis.

Qui viuit in XVIII. eternum creauit omnia si
mul. Deus solus iustificabit:
et manet iudex in eternū. Qis
sufficiet enarrare opa illius: Quis
enim investigabit magnalia eius:
Virtutem autem magnitudinis eius
quis enumerabit: aut quis adiicet e
narrare misericordiam eius: Non est minu
ere neq; adicere: nec est inuenire mag
nalia dei. Cum consumauerit homo tunc
incipit: et cum quieuerit tunc operabit.
Quid est homo et que est gia eius: et
quid est bonum: aut quid malum illius:
Numerus dierū hominis ut multum
centum annorū: quasi gutte aque ma
ris deputati sunt: et sicut calculus ha
rene sic exigui anni illius in die eius. Ap
hoc patiens est deus in illis: et effundit
super illos misericordiam suam. Vidit pcipi
tationem cordis illorū quia mala est: et
agnouit subuersionem illorū quia nequa
est. Ideo adimplenit propitiationem sua
in illis: et ostendit illis viam emenda
tionis. Misericordia hominis ca proximū
suū: misericordia autē domini super omne car
nem. Nec misericordia ipsi: corripit et erudit
qui pastor gregem suum. Misericordiam
exercens doctrina misericordiis: et festi
festinat iudicium eius. Fili in bonis